

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Grundlaget vil blive den samlede sum af viden og vurderinger omkring menneskerettighedssituationen i Kina, som denne kreds af 12 lande er i besiddelse af.

Ole Espersen (S):

Jeg synes ærligt talt ikke, det var et særlig rimeligt svar at give.

Det drejer sig om at foretage en vurdering af, hvad der er sket i Kina de sidste 6-7 måneder. Jeg ved ikke, hvilken samlet viden ministeren hentyder til, men det, jeg er interesseret i at vide, er, hvilke undersøgelser der er foretaget i de sidste 6-7 måneder, der måske kan give et andet billede end det, vi havde i februar-marts. Hvad er der rent faktisk foretaget? Er det blot sådan på fornemmelsen, man vil træffe afgørelserne, eller vil man aktivt prøve at inddrage f.eks. de folk, der er flygtet fra Kina, f.eks. delegationer fra andre lande, der har besøgt Kina, måske en ny ambassadørdelegation til Tibet, hvad ved jeg? Vil man slet ikke, efter ministerens viden, foretage noget som helst selvstændigt og aktivt for at skaffe sig en så ny og grundig viden som muligt?

Erik B. Smith (S):

Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren, om han kan bekræfte, at udenrigsministeren på mødet den 16.-17. december vil indtage den samme holdning, som lå til grund for, at udenrigsministeren af egen drift, uden konsultationer med andre partier, standsede ulandsbistanden til Kina fra Danmark her i efteråret.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det sidste, hr. Erik B. Smith siger, er jo positivt forkert. Jeg har haft løbende diskussioner også med partierne om vurderingen af situationen i Kina; og hvad der bliver holdningen ved mødet den 16.-17. december, kan jeg da ikke sige nu, lige så lidt som jeg kan sige, hvad der kommer ud af mødet. Og nu forstår jeg, at det er det, hr. Ole Espersen er ude efter.

Hvis hr. Ole Espersen synes, at mit svar var urimeligt, må jeg sige, at hans spørgsmål er urimeligt. Hr. Ole Espersen ved udmærket godt, at Danmark og de andre lande løbende følger situationen i Kina, og det holder vi i øvrigt også Folketinget orienteret om løbende. Jeg har så sent som den 23. oktober i år sendt

Udenrigsudvalget den rapport, som parlamentarikere fra Australien har udarbejdet efter et besøg i Kina. Det vil ikke være rimeligt at forlange, at jeg her på forhånd skal begynde at forudskikke, hvad resultatet af drøftelsen den 16.-17. december bliver, men det er da klart, at vi alle sammen er bekymrede over udviklingen i menneskerettighederne i Kina.

Drøftelserne den 16.-17. december vil formentlig munde ud i, at der vedtages nogle rådskonklusioner. I den sammenhæng synes jeg, det er vigtigt at pege på, at EF's udviklingsministre om en uges tid formentlig vil vedtage en ny forordning om finansiel og faglig bistand til udviklingslandene i Asien og Latinamerika. Det er en forordning, som kommer til at indeholde de detaljerede bestemmelser for iværksættelse og administration af Fællesskabets samarbejde med de lande i Asien og Latinamerika, som hverken er omfattet af Lomékonventionen eller af Fællesskabets samlede Middelhavspolitik.

Denne nye forordning, som skal afløse en forordning, der daterer sig tilbage til 1981, vil som noget nyt komme til at indeholde bestemmelser om menneskerettigheder og demokrati, og disse bestemmelser angiver bl.a., hvordan Fællesskabet i tilfælde af vedvarende krænkelser af menneskerettigheder vil kunne ændre, begrænse eller stoppe samarbejde med det eller de berørte lande. Det synes jeg er et væsentligt fremskridt.

Ole Espersen (S):

Det synes jeg også, og det er jeg særdeles godt tilfreds med. Jeg synes, det er en positiv udvikling, at man overvejer og oven i købet beslutter at gøre bistandshjælp afhængig af, at man også kan få indflydelse på den demokratiske udvikling, enten ved at fortsætte hjælpen, men stille nogle betingelser, eller ved at øve den pression, der kan ligge i at standse hjælpen. Så det er meget, meget tilfredsstillende, og det er jeg glad for.

Så skal jeg kun sige, at jeg naturligvis ikke har bedt om at få orientering om, hvad resultatet af mødet den 16. og 17. december bliver. Jeg har kun bedt om at få at vide, hvilken procedure man vil følge, og hvordan man vil sikre sig så gode oplysninger som muligt, men det har jeg tillid til at man vil gøre, og jeg går ud fra, at Markedsudvalget også får den rapport